

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010257
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8419010257.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.01.2020 v Prešove, v trestnej veci obžalovaného L. I. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1, písm. a) Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/47/2019 zo dňa 08.08.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku odvolanie obžalovaného L.Á. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok rozsudkom sp. zn. 9T/47/2019 zo dňa 08.08.2019 uznal obžalovaného L.Q. I., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom P.A. XXX, U.. C., vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 07.12.2018 mu bola doručená výzva Okresného súdu Kežmarok č. k.: 1T/2/2016-177 zo dňa 04.12.2018, podľa ktorej mal ihneď po obdržaní výzvy nastúpiť na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov, ul. Kpt. Nálepku 1, Prešov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2016 z 25.04.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov sp. zn. 5To/6/2017 zo dňa 22.03.2017, pričom do výkonu trestu v lehote stanovenej súdom bez vážneho dôvodu nenastúpil, kde bol dňa 18.01.2019 na základe dodania do výkonu trestu vydaného Okresným súdom Kežmarok sp. zn. 1T/2/2016 zo dňa 08.01.2019 eskortovaný políciou do Ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov.

Za to mu uložil podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s poukazom § 36 písm. l) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona a § 42 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/152/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatný dňa 05.04.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote písomne odvolanie, ktoré následne sám i prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil. Obžalovaný považoval uložený trest za neprimerane prísny.

Poukazoval na to, že hoci má podľa registra trestov spolu osem záznamov, tak v prvých dvoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený a v posledných dvoch išlo o súhrnný trest, pričom v podstatnej miere sa pod jeho protiprávne konanie v minulosti podpísali ťažké životné podmienky obžalovaného a jeho rodiny, keďže žije pod hranicou chudoby, je rodičom piatich maloletých detí, je jediným živiteľom rodiny, pred výkonom trestu na dohodu pracoval pre zamestnávateľa, ktorý ho hodnotil kladne. Pritom pobyt rodiča toľkých detí vo výkone trestu bude mať nepochybne výrazne negatívny dopad na maloleté deti. Poukazoval na okolnosti prípadu, keď rozsudok, ktorého marenie výkonu sa mu v tomto konaní kládlo za vinu nadobudol právoplatnosť v marci 2017, no výzva na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody mu bola doručená až po 1 roku a 9 mesiacoch, a to dva týždne pred Vianocami, pričom obžalovaný ako otec piatich maloletých detí, z ľudsky pochopiteľného dôvodu chcel sviatky stráviť so svojou rodinou a aj samotná výzva na nástup výkonu trestu bola neurčitá, lebo v nej nebol presne vymedzený termín nástupu výkonu trestu. Bol odsúdený za to, že jeho syn C. mal vymeškané väčšie množstvo vyučovacích hodín, no obžalovaný má aj ďalšie dve deti, ktoré majú školskú dochádzku riadnu. Okrem toho, po intervenciách Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok, aj syn C. má už školskú dochádzku riadnu. V súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2016 zo dňa 25.04.2016 a zároveň bol odsúdený aj rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/152/2018 zo dňa 20.03.2019 na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. S prihliadnutím na svoje pomery, závažnosť protiprávneho konania, kritický postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, je odvolateľ toho názoru, že možno u neho upustiť od uloženia súhrnného trestu, lebo je to v súlade s hľadiskami § 34 ods. 1. ods. 4 Tr. zákona, zásadami individualizácie a personalizácie trestu, podľa ktorej, ukladaný trest má postihovať len páchatel'a a vplyv na jeho okolie má byť minimalizovaný, pričom skoršie uložené tresty sú postačujúce na potrestanie a prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti. V podstate na základe týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby po zrušení výroku o treste odvolací súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/152/2018 zo dňa 20.03.2019 je podľa obžalovaného na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostatočný.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a v prejednávanej veci navyše, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Preskúmal tak len napadnutý výrok o treste, pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prejednávanej veci bolo dokazovanie už pred okresným súdom vykonané v podstate v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. poriadku tak, ako to bolo pre správne zistenie skutkového stavu na účely rozhodnutia o treste nevyhnutné. Krajský súd dokazovanie doplnil len prečítaním výpisu z evidencie priestupkov, prečítaním hodnotenia obžalovaného z výkonu trestu odňatia slobody a vzhľadom na povahu odvolacích námietok aj o prečítanie výzvy na nastúpenie do výkonu trestu vydané dňa 04.12.2018 a dôkazu o doručení tejto výzvy obžalovanému, teda príslušnej doručenky. Pritom z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a akými úvahami sa pri ich hodnotení správal. Tieto úvahy vychádzali zo zákonne vykonaného dokazovania, pričom okresný súd dospel nimi k správnym skutkovým i právnym úvahám, a preto na ne odvolací súd odkazuje nepovažujúc za potrebné ich v tomto uznesení podrobne opakovať. S ohľadom na odvolacie námietky je však namieste poukázať na nasledovné skutočnosti.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný. Zo správ ÚVTOS Banská Bystrica, kde obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody, bol obžalovaný opakovane hodnotený priaznivo bez toho, aby bol disciplinárne potrestaný. Bol pritom disciplinárne odmenený, a to dňa 22.10.2019 v súvislosti s príkladným plnením si svojich pracovných povinností na nestráženom pracovisku s dohľadom.

V odpise registra trestov má obžalovaný deväť záznamov, v dvoch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, v ostatných k zahladeniu odsúdenia nedošlo. V piatich prípadoch odsúdenia vykonal trest odňatia slobody, z toho v poradí v časovo prvom z nich bol podmienene prepustený. Z hľadiska povahy trestnej činnosti doposiaľ nebol odsúdený pre žiaden zločin, no k 07.12.2018 bol za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona odsúdený už spolu trikrát / trestné veci vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 7T/189/2013, 7T/224/2014 a 1T/2/2016/, a to vždy na nepodmienené tresty odňatia slobody. Pred spáchaním predmetného skutku naposledy vykonal trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov dňa 25.04.2016.

Možno poukázať najmä na to, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/2/2016 zo dňa 25.04.2016 bol za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Tr. zákona vo vzťahu k jeho synovi C. a za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonával od 18.01.2019 do 18.09.2019.

Aj po spáchaní predmetného prečinu dňa 07.12.2018, bol obžalovaný odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/152/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatnej dňa 22.03.2017 za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zákona spáchaný od 02.09.2016 do 30.06.2017 vo vzťahu k synovi C. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Výkon tohto trestu nastúpil dňa 18.09.2019 ihneď po výkone predchádzajúceho trestu, pričom tento trest v súčasnosti vykonáva.

Z uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci súd odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, a teda bolo v súlade so zákonom ukladať súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, teda podľa zásad § 41 ods. 1 Tr. zákona, podľa ktorých sa uloží súhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Okresný súd tak správne vychádzal pri súhrnnom treste z trestnej sadzby ustanovenej pri prečine ohrozovania mravnej výchovy podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona, s ktorým Trestný zákon v osobitnej časti spája uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od 6 mesiacov do 5 rokov. Okresný súd odôvodnene a v súlade so zákonom zohľadnil pomer poľahčujúcej okolnosti uvedenej § 36 písm. l) Tr. zákona a prirážajúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. h), m) Tr. zákona. Odôvodnene a zákonne potom vychádzal pri úprave dolnej hranice tejto trestnej sadzby z jej zvýšenia postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, z ktorého vyplynulo jej zvýšenie o 18 mesiacov. Ukladanie súhrnného trestu vychádzajúc z trestnej sadzby od 2 rokov do 5 rokov bolo teda zákonné, odôvodnené a okresný súd k nemu dospel správnym postupom konania.

Treba dodať, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený nielen za trestné činy majetkovej povahy, ale za trestné činy, ktoré nijako nesúviseli s tým, že by ich spáchanie bolo motivované ťažkými životnými podmienkami obžalovaného a skutočnosťou, že je rodičom piatich detí a prípadne jediným živiteľom rodiny. Navyše, na svoje záväzky voči svojej rodine mal pamätať pred tým, ako páchal svoju trestnú činnosť. Riadny výkon rodičovských povinností k maloletým deťom je potrebné vyžadovať od rodiča vo vzťahu k všetkým jeho deťom, pretože je to v záujme každého z maloletých detí.

Po zohľadnení skutočnosti, že obžalovaný spáchal predmetnú úmyselnú trestnú činnosť priamym úmyslom za okolnosti, že v nedávnej minulosti bol už trikrát potrestaný za obdobnú trestnú činnosť, a to dokonca trestami odňatia slobody spojenými s ich výkonom, po zohľadnení jeho osoby, ako aj ohrozených možností jeho nápravy, z hľadiska nedostatočnosti doterajších prostriedkov Trestného zákona, ktorých účelom bolo primäť obžalovaného k riadnemu životu, najmä k nepáchaniu trestných činov, ale aj po zohľadnení jeho náročných pomerov, keď poskytuje osobnú starostlivosť svojim deťom, navyše keď dolná hranica zákonným spôsobom určenej výmery trestu odňatia slobody bola vyššia ako 10 mesiacov, a to 2 roky, nebolo by v súlade s zásadami pre ukladanie trestu a najmä so záujmom spoločnosti na dosiahnutie účelu trestu, so záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, vyhovieť predmetnému odvolaniu.

Nemožno prehliadnuť účelovosť odvolacích námietok, ktorými obžalovaný poukazoval na predsviatočnú povahu obdobia, v ktorom mal nastúpiť výkon trestu, na to, že chcel sa venovať deťom a rodine, a na to, že podľa jeho názoru bola výzva na nastúpenie výkonu trestu neurčitá. Odvolací súd, hoci výrok o vine bol už právoplatný, musel poukázať na zjavne jasné vyjadrenie doby, počas ktorej mal obžalovaný nastúpiť výkon predmetného trestu. Mal tak urobiť ihneď po doručení výzvy, čo nevzbudzuje pochybnosti o požadovanom správaní sa obžalovaného, o to viac, že tento mal už v minulosti opakované skúsenosti s dôsledkami dobrovoľného nevyhovenia výzve na nástup výkonu trestu odňatia slobody. Hoci výzvu prevzal dňa 07.12.2018 a vianočné sviatky v roku 2018 spolu dokonca so sviatkom Nového roka uplynuli, obžalovaný zotrval na svojej neochote dobrovoľne nastúpiť výkon trestu odňatia slobody.

Na druhej strane nemožno prehliadnuť ani skutočnosť, že nekonaním okresného súdu zabezpečiť neodkladný výkon právoplatne uloženého trestu odňatia slobody došlo k reálnemu odkladu výkonu bez toho, aby okresný súd skúmal, či obžalovaný, v tomto prípade ako odsúdený, spĺňal podmienky pre akýkoľvek odklad výkonu trestu odňatia slobody. Takto došlo k stavu, ktorý však bol v podstate na prospech odsúdeného, keďže okresný súd dlhodobo a bezdôvodne ponechával právoplatne uložený trest odňatia slobody nevykonaný. Táto okolnosť ale nijako nezabavuje obžalovaného, ktorého vyhlásenie o vine bolo zákonným spôsobom prijaté, trestnoprávnej zodpovednosti.

Okresný súd uložil obžalovanému ako špeciálnemu recidivistovi trest odňatia slobody na samej dolnej zákonnej hranici trestnej sadzby. Takto uložený trest, práve vzhľadom na recidívu páchatel'a, ktorý sa v tejto trestnej veci priznal a oľutoval trestný čin za okolnosti, že aj bez toho by ho ostatné vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom pre spravodlivé rozhodnutie o vine usvedčovali, odvolací súd považuje skôr za mierny.

Odvolací súd vzhľadom na spôsobený následok v podobe jeho spáchania obžalovaným v špeciálnej recidíve a po zohľadnení podstatných zákonných kritérií pre ukladanie trestu, dospel k záveru, že v súlade s účelom trestu a záujmom na individuálnej a generálnej prevencii, nebolo namieste napadnutý výrok rozsudku o treste ani zrušovať ani meniť. Iný druh trestu ako súhrnný trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom v ústave na výkon trestu v príslušnom stupni stráženia, by nebol primeraným a dostačujúcim na dosiahnutie účelu trestu, a to ani s ohľadom na priaznivé správanie sa obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, absenciu údajov o prípadných priestupkoch, priaznivé hodnotenie predchádzajúceho zamestnávateľa a prezentované pomery obžalovaného.

Výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody nebolo čo vytknúť, pretože bol skutkovo odôvodnený a zodpovedal Trestnému zákonu.

Rovnako správne okresný súd v rámci ukladania súhrnného trestu dospel k výroku o zrušení výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/152/2018 zo dňa 20.03.2019, právoplatného dňa 05.04.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s výkonom uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Vzhľadom na uvedené, nezistiac dôvody pre vyhovenie podanému odvolaniu, krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.